

34. navadna nedelja B Kristus, Kralj vesoljstva B

*Jaz sem Alfa in Ómega, govori Gospod Bog, on, ki je, ki je bil in ki pride, vsemogočni.
(Raz 1,8)*

Prvo berilo

Daniel 7,13-14

V nočnih videnjih sem gledal: Glej, skupaj z oblaki neba je prihajal nekdo kakor sin človekov; dospel je do Staroletnega in privedli so ga predenj. Njemu je bila dana oblast, čast in kraljestvo, in vsa ljudstva, narodi in jeziki so mu služili. Njegova oblast je večna oblast, ki ne preide, in njegovo kraljestvo neuničljivo.

Drugo berilo

Razodetje 1,5-8

Jezus Kristus je zanesljiva priča, prvorojenec izmed umrlih in vladar nad kralji zemlje. Njemu, ki nas ljubi in nas je s svojo krvjo osvobodil naših grehov ter napravil iz nas kraljestvo in duhovnike za svojega Boga in Očeta, njemu slava in oblast na veke vekov. Amen.

Glej, prihaja z oblaki in videlo ga bo vsako oko, tudi tisti, ki so ga prebodli, in zaradi njega se bodo bíli na prsi vsi narodi na zemlji. Da, amen.

"Jaz sem Alfa in Ómega," govori Gospod Bog, on, ki je, ki je bil in ki pride, vsemogočni.

Evangelij

Janez 18,33b-37

Tisti čas je Pilat rekel Jezusu: "Si ti judovski kralj?" Jezus mu je odgovóril: "Praviš to sam od sebe ali so ti drugi povedali o meni?" Pilat je odvrnil: "Sem mar Jud? Tvoj narod in véliki duhovniki so te izročili meni. Kaj si storil?" Jezus je odgovóril: "Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki

bojevali, da ne bi bil izročen Judom, toda moje kraljestvo ni od tod." Pilat mu je rekel: "Torej si ti vendarle kralj?" Jezus je odgovoril: "Ti praviš, da sem kralj. Jaz sem zato rojen in sem prišel na svet zato, da pričujem za resnico. Kdor je iz resnice, posluša moj glas."

V premišljanje

Ko je bil Poncij Pilat vladarski namestnik v Judeji, so judovske oblasti privedle predenj jetnika, da bi ga obsodil na smrt. Z jetnikom so očitno že prej zelo slabo ravnali. Njegova oblačila so bila raztrgana, na njegovi bradi je bila slina in sledovi udarcev so se poznali na njegovem licu. Pilat si ga je ogledal in rekel: "Pravijo, da si kralj. Si kralj?" "Ja," je odgovoril jetnik, "prav imaš. Sem kralj."

Ko govori Jezus Kristus o sebi kot o kralju, ne gre za pojem kralja v političnem, temveč v psihološkem, da, arhetipskem smislu, kakor imamo to npr. tudi v pravljicah. S političnim kraljem, ki je v našem sodobnem svetu tako ali tako skoraj samo še reprezentančna figura, danes nimamo kaj početi. A v nas vseh je v podzavesti živa prapodoba (arhetip) kralja. Tako je "kralj" pojem svobodnega in suverenega človeka, ki je gospod nad samim seboj in ga nihče drugi ne obvladuje. On je modri, ki zagotavlja svojemu ljudstvu red. On je rešitelj, ki vzpostavlja mir in se daje za blaginjo svoje dežele. V tem smislu je Kristus kralj. Kakor noben zemeljski kralj lahko Jezus ustanovi kraljestvo, v katerem bodo ljudje našli varstvo, mir in blaginjo, v katerem bodo "vladale" resnica, pravičnost in ljubezen in kjer bodo našli varstvo pred zadnjim sovražnikom ljudi: smrtjo in uničenjem v smrti. Vse človeško hrepenenje, da bi se to Božje kraljestvo uveljavilo, je v sozvočju s tem, če označujemo Kristusa kot kralja. Če pa Kristus je kralj, potem noben človek ni na enak način kralj ali kraljica. Priznati Kristusa za kralja pomeni tudi, da zavrnamo vsako svetno aspiracijo na (politično, cerkveno...) oblast in zadnjo pokorščino tej oblasti.

Ker se je ta "Kristus-kralj" naselil med nami, smo tudi mi "izvoljeni rod, kraljevsko duhovništvo" (1 Pt 2,9). Udeleženi smo v njegovem bitju in podobi (Rim 8,29) in tako tudi v njegovi kraljevski oblasti. To pomeni, da smo kraljevski otroci na osnovi dostojanstva, ki nam jo Bog sam priznava! S tem, ko na zunaj slavimo Kristusa kot kralja, smo povabljeni, da začutimo tudi lastno notranje kraljevsko dostojanstvo. Začutiti smemo, kaj pomeni, da smo polni dostojanstva, neodvisni, zares svobodni in suvereni, v gotovosti in samozavesti – torej kralj ali kraljica. Kdor je zares svoboden in suveren, se lahko tudi osvobodi za druge, se jim daje in jim služi. Kdor ze resnična veličina, te ne izgubi zaradi svoje majhnosti. Kdor ni zares kralj ali kraljica, mora sebi in drugim neprestano dokazovati svojo veličino, s tem da druge ocenjuje in ima za majhne. Ob našem ravnanju z drugimi se kaže naš "kraljevski" obseg svobode in veličine in naš delež pri gradnji Kristusovega kraljestva. Nebeško kraljestvo nikakor ni samo kraljestvo drugega sveta. To je kraljestvo, ki se začinja tu in zdaj, saj smo njegovi soustanovitelji.

Smemo služiti kralju, ki se ne vsiljuje, ki se od samega začetka sam pomanjšuje, ki se dela odvisnega od našega sodelovanja. Ki vse to zmore, ker razpolaga z resničnim dostojanstvom in veličino. Naj bi se tudi mi ves čas približevali temu kraljevskemu dostojanstvu!